

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta F. Martini || Luther August.|| apud. D. Legatu[m]
Apo-||stolicu[m] Augustae**

Luther, Martin

[Leipzig], [1518]

VD16 L 3640

Pio Lectori F. Martinvs Lvther. S.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32384

PIO LECTORI F. MARTINVS
LVTHER. S.

¶ Ignosce mihi charis: lector, q̄ toties nugis meis horas tibi perdo, facio id multū inuit⁹, dandum rogo putes, & hoc necessitati, placuit in cœlo, ut & ego fabula hominū fierem, qđ tñ sic me debere dño p̄fiteor, ut nō dubitē id totū, iis quoq; hoīb⁹ tribuendū, quibus tanta est auriū pietas, ut suauissima piissimaq; ueritate offendantur, usq; ad inanem cordis & oris & operis impietate. Vexa uerū iam diu Ioannē Reuchlin secretariū Cōsultorē, uexāt nūc me questionariū (ut sic dixerim) disputatorē, nec p̄silia, nec disputationes passuri. Speram⁹ fore deiceps, ut p̄æ ocio suo ifœlicissimo, somnia quoq; & cogitationes mortaliū uexent. Quis em̄ ab iis Behemoth dentib⁹ secur⁹ est, qm̄ eos deuorāt, qui secrete p̄sulūt, aut aperte doceri tñ petunt. Nouū (deū immortalē) & memorabile crimen, uoluisse doceri, & quaſiuisse ueritatē. Atq; id in Ecclesia regnoq; ueritatis. In qua etiā oportet rationē reddi omnibus poscentibus. Sed hæc alias. Nunc mi lector, quod ago tale est, uideo libellos ædi, & rumores uarios spargi de actis meis Augustensibus, qđ uere nihil ibi egerim, qđ q̄ & tempus & sumpt⁹ perdidit, nisi id satis abunde fuerit operis, & nouā audiui linguā latinā, scz, q̄ ueritatē docere, idem sit, quod Ecclesiam perturbare. Adulari uero & Christi negare, id est, Ecclesiam Christi pacificare & exaltare. neq; em̄ uideo, quō tu non sis barbarus Romanis, & Romani tibi, si hanc nescieris eloquentiā, etiā si alias Ciceronis eloquentiā superes. Igitur ne in alterutrā partem, uel amici nimitū eleuēt, uel inimici nimitū deprimāt causam, uolo ipse in publicū dare ea, quæ obiecta mihi & quæ a me responsa fuere, simul uel hoc testimonio, notum facturus, me p̄stitisse satis arduā, & abunde fidelē obedientiā Romano Pontifici, primū, q̄ paupercul⁹, imbecilliq; pedester tñ tantis itineri & periculis me dedi, nec iustissimas & honestissimas, oīm iudicio, absentix causas, apprehendi. deinde coram eis sisti passus, qui de factione partis aduersariæ, iustissime poterant me reici. Has aut iniquas & difficiles p̄ditiones (q̄tum nasus olfacit) ideo mihi uident amici isti adornasse, & om̄ia p̄struxisse, ut nō ueritatis inquisitionē, sed perditionē meā facillime operarent, nec aduentum meū sperasse, sed cōtumaciā meā defyderasse uidentur, quō

satis mox censuris, causaq; nec audita nec cognita, triumpharent. Cuius rei non leue argumentū mihi fuit, q̄ post aduentū meū primo cōptū est quæri, in quibusnā accusarer. Atq; usq; hodie sunt in domo Caipha scripta mea, ubi quarunt aduersus me falsa testimonia, nec adhuc inuenta sunt. Etiā iste (ut uideo) nouus mos, nouumq; ius Romanæ curiæ cœpir, ut Christū prius capiant, deinde quid obiiciant, quarant. Duo tamen mihi, immo unū, quod speciem haberet, obiectū est cōmētū extrauagātus, ut uidebis statim.

¶ Igitur ne & Illustris: Principē Electorē Fridericū ducem Saxonie &c. frustra p̄ me laborasse permitterē (clementissime enī me & sumptu & Epistolis cōmēdatitiis puidit, atq; ut causa ex urbe cōmitteretur, gratiosissime iam antea laborauerat) ueni Augustā, susceptusq; fui a Reuerendis. dño Cardinale Legato, satis clementer ac prope reuerentias, uir enim est, omnib⁹ nominibus alius, q̄ hi fratrum uenatores robustissimi. Hic, ubi se nolle mecū disputare dixisset, sed suauiter & paterne rem componere, tria mihi de mandato dñi Papæ (ut asserebat) facienda proposuit. Primū, ut ad cor redirem, erratusq; meos reuocarem. Deinde pmitterem in futurū abstinere ab eisdem. Terrio, & ab omnibus quibus Ecclesia perturbari possit. Ego qui talia, etiam Vuittembergæ sine periculis, sine labore tanto, me facere potuisse uidehā, nec in Augusta mihi fuisse quærenda, mox peti doceri, in quibus errassem, me nō esse mihi consciū ullius erroris, tunc p̄tulit extrauagantē Cle. Sexti quæ incipit. Unigenitus &c. q̄ contra eam, asseruissem p̄positiōe lviii, non esse merita Christi indulgentiæ thesaurum. Urgebat itaq; ut reuocare, instabatq; cū fiducia, certissimus de uictoria. confidebat enim, atq; adeo securus p̄sumebat, me nō uidiſſe Extrauagantē, fretus fortassis eo, quod nō omnes codices eam habent.

¶ Secūdo obiecit, quod p̄positione. vii. inter declarandū docueram necessariā esse fidem, accessuro ad sacramentū aut in iudiciū accessurū. Hanc enim nouā & erroneā doctrinā putari uoluit. Sed potius incertū esse omnē accedentē, grām consequetur nec ne, faciebatq; hac fiducia sua, præsertim ardentibus, & pro more suo chinantibus Italis cæteris familiarib⁹ suis, ut uictō similis uiderer.

RESPONDIT TVNC.

¶ Mihi non solū istam Cle. esse diligenter uisam, sed & alterā ei⁹ amulam & analogā Sixti quarti (uere enim legeram utraq; una